

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu er kommuneforhandlingerne som bekendt ikke gået i gang endnu, og jeg synes heller ikke, de skal starte i dag her i Folketingssalen.

Kommunernes og amternes økonomi er noget, den til enhver tid siddende regering drøfter med KL og Amdsrådsforeningen én gang om året, og til juni skal vi derfor forhandle vilkårene for år 2004. Jeg kan naturligvis ikke i dag sige, hvordan forhandlingerne til den tid vil ende.

Jeg vil dog godt slå fast, at selv om væksten i de offentlige budgetter nedjusteres i 2004 i forhold til den forudsatte vækst på 1 pct., så er der fortsat tale om en vækst på 0,7 pct. Det er selvfølgelig en begrænset vækstramme, men den er på samme niveau som i år 2003.

Til trods for en begrænset vækstramme på de samlede offentlige udgifter sidste år var der inden for aftalen plads til at prioritere det sociale område.

Væksten i udgifterne i amternes budgetter lå således væsentligt over den generelle vækstramme i aftalen for 2003. Jeg blev f.eks. i sommer skosket for at sige, at væksten på det sociale område kunne nå op til omkring 7 pct. i amterne på trods af en begrænset samlet udgiftsramme. Mange var ude at sige, at det ikke kunne lade sig gøre, og at den samlede vækstramme tværtimod ville betyde omfattende besparelser.

Som bekendt kom de dystre forudsigelser ikke til at holde stik. Da budgetterne blev lagt, viste det sig, at der i amterne havde været en vækst på det sociale område på 6 pct. Så der er ikke nødvendigvis nogen direkte sammenhæng mellem den samlede vækstramme og væksten på det sociale område, selv om jeg da gerne vil indrømme, at det samlede råderum for væksten alt andet lige bliver mindre i de kommende år.

Så spørger der også til Socialministeriets område, og om det kan jeg oplyse, at fastlæggelsen af Socialministeriets budget for 2004 sker med den endelige vedtagelse af finansloven for 2004. Budgettet vil blive fastlagt med udgangspunkt i en samlet prioritering af de offentlige udgifter. Det kan vi jo ikke sige noget om, før forhandlingerne om finansloven er færdige.

Sandy Brinck (S):

Nej, men det kunne jo nogle gange være rart at vide, hvad det er for nogle udfordringer, man står over for, for så ville vi også gerne være behjælpelige.

Jeg synes nu nok, at det er svært at forklare det ude i landet, men det kan være, ministeren kan give mig et hint til, hvordan man kan forklare, at der ikke er sket besparelser. Der er jo blevet et øget behov derude. Hvis det er sådan, at man så har en lavere vækst, ja, så kan det kun føre til et lavere serviceniveau.

Hvis vi tager nogle helt konkrete eksempler, så kan vi sige, at f.eks. i Århus Amt har man lavet voldsomme besparelser. Det har bl.a. betydet en reduktion af det ugentlige timetal fra 26 til 20 timer på specialskolerne. Det har betydet, at fire kommunalt drevne pladser på særlige daginstitutioner har måttet lukke, seks døgnpladser til stofmisbrugere nedlægges, og jeg kunne blive ved.

Som jeg omtalte før, så har Det Centrale Handicapråd jo i sin årsberetning også anført, at de oplever, at deres område, nemlig handicapområdet, har været under hårdt, hårdt økonomisk pres, og der er sket besparelser i hvert fald i 11 amter. Ud af 14 amter må man sige, at det er ganske, ganske alvorligt.

Så når vi nu ser 10,6 mia. kr. lovet ud af regeringen i skattelettelser, så er der grund til bekymring i befolkningen og selvfølgelig også hos os her i Folketinget, for det vil medføre flere besparelser – mere af den skuffe, vi allerede har set, og som borgerne har følt.

Kl. 15.00

Karen J. Klint (S):

Det lyder næsten, som om ministeren slet ikke bliver informeret om de aktuelle lukninger, som ikke bare er et led i de almindelige prioriteringer, hvor man en gang imellem skal skifte om. Selvfølgelig skal man lukke noget gammelt, hvis det ikke er brugeligt, også for at få råd til at starte noget nyt, men man skal da i hvert fald lukke det, som ikke under nogen omstændigheder er brugeligt.

Men det, der får mig til at stille spørgsmålet nu, var egentlig, at ministeren hele tiden bruger nogle procenter. Kan det ikke være lidt farligt hele tiden at bruge procenter, når man sammenligner, fordi hvad er det så? Det kan da godt ske, at der er en vækst i procenter, men hvad nytter det, hvis behovet er større? Så er det jo alligevel en form for underskud, der opstår. Vi har før her i Folketingssalen haft et meget dårligt regnestykke med, at man lægger kvindelige procenter og mandlige procenter sammen.